

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ"ה: – כה נסלו – כה אדר – כה סיון – כה אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שלה – דין חבית שנשברה

ה. נתפזרו לו פירות באחד הנה ואחד הנה מלקט מעט
מעט ואוכל ולא יתן לתוך הסל ולא לתוך הקופה ואם
נפלו במקום אחד נותן אפילו לתוך הסל אלא אם כן נפלו
לתוך צרורות ועפרוריות שבחצר שאז מלקט אחד אחד
ואוכל ולא יתן לתוך הסל ולא לתוך הקופה (ועיין לעיל
סימן שי"ט):

סימן שלו – אם מותר לילך על גבי
העשבים, וכן באילן, וכו' י"ג סעיפים

א. אין עולים באילן בין לה בין יבש ואין נתלים בו ואין
משתמשין במחובר לקרקע כלל גזרה שמא יעלה ויתלוש.
עלה באילן בשבת בשוגג מותר לירד במזיד אסור לירד
ואם עלה מבעוד יום בכל גוונא מותר לירד משחשיכה
ויש אומרים דהני מילי כשהיה דעתו לירד מבעוד יום
אבל לא היה דעתו לירד מבעוד יום לא ירד משחשיכה
כיון שהיה דעתו לישוב שם באיסור. הגה: ודוקא אדם
שעלה שם אבל אם הניח שם חפץ מבעוד יום אסור ליטלו
משם בשבת (המגיד פרק כ"א) וכל זה באילן וכיוצא בו אבל
קנים הרכים כירק מותר להשתמש בהם אף על פי שמחוברים
בקרקע דאין אסור להשתמש בירק (הגהות אשירי פרק ככל מערנין
גסס אור זרוע וזית יוסף):

ב. שרשי אילן הגבוהים מן הארץ ג' טפחים אסור להשתמש
בהם פחות מכאן מותר להשתמש בהם דכקרקע חשיבי
ואם באים מלמעלה ויורדים למטה במקום שגבוהים
שלשה אסורים ובמקום שאין גבוהים שלשה מותרים היו
גבוהים שלשה וחלל תחתיהם אף על פי שמצד אחד אין
חלל תחתיהם והרי הן שוים לארץ אסור לישוב אפילו על
צד השוה לארץ:

ג. מותר לילך על גבי עשבים בין לחים בין יבשים כיון שאינו
מתכוין לתלוש אבל האוכלים בגנות אסורים ליטול ידיהם

על העשבים שמשקים אותם אף על פי שאינם מכוונים
פסיק רישיה הוא אבל מותר להטיל בהם מי רגלים או
שאר משקים שאינם מצמיחין. הגה: ולכן טוב להחמיר שלא
לאכול בגנות אם ישתמש שם עם מים דבקושי יש לזהר שלא
יפלו שם מים (זית יוסף גסס סה"ט):

ד. יש לזהר מלהשליך זרעים במקום ירידת גשמים שסופן
להצמיח ואם ישליך לתרנגולים לא ישליך אלא כשיעור
שיאכלו בו ביום או ליומים ואם הוא במקום דריסת רגלי
אדם מותר שאין סופו לצמוח:

ה. עשבים שעלו על אוזן הכלי מלחות הכלי חשובים
כמחוברים לקרקע והתולשן חייב:

ו. עשבים שתחבן בעפר מבעוד יום כדי שיהיו לחים מותר
לאחוז בעלים ולהוציאן והוא שלא השרישו וגם צריך
שאינו רוצה בהשרשתן אבל אם נתכוין לזריעה אסור:

ז. אסור לתלוש אפילו מעציץ שאינו נקוב:

ח. עציץ (פירוש חצי כד שזרעים שם עשבים) (ערוך), אפילו
אינו נקוב, יש לזהר מליטלו מעל גבי קרקע ולהניחו על
גבי יתדות או איפכא בין שהוא של עץ בין של חרס. הגה:
יחור של אילן שנפשה מערב שבת מן האילן ובו פירות מותר
לתלוש הפירות ממנו בשבת (רצונו ירוחם נתיב י"ז חלק ז'):

ט. צנור המקלח מים מן הגג שעלו בו קשים ועשבים
שסותמים ומעכבים קילוחו ומימיו יוצאים ומתפשטים בגג
ודולפים לבית ממעכן ברגלו בצנעה דכיון דמתקן על ידי
שינוי הוא שאינו עושה אלא ברגליו במקום פסידא לא
גזרו רבנן:

י. הדס מחובר מותר להריח בו אבל אתרוג ותפוח וכל דבר
הראוי לאכילה אסור להריח בו במחובר שמא יקוץ אותו
לאכלו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פה]